

DRUŠTVENE VIJESTI I OBAVIJESTI

IN MEMORIAM

Dana 16. 6. 1976. godine u bolnici »Braće dr Sobol« u Rijeci preminuo je prof. ing. **Viktor Vitolović**, sveučilišni profesor Poljoprivrednog fakulteta u Sarajevu.

Iznenadna smrt prof. Viktora Vitolovića sve nas je potresla i duboko ražalostila: još uvijek ne shvaćamo da se ugasio život čovjeka puna vedrine i izrazitih ljudskih vrlina.

Životni put profesora Vitolovića bio je težak i trnovit, ali uspješan i plodan.

Rođen je 1899. god. u brojnoj seljačkoj obitelji u Sovinjaku kraj Buzeta gdje je pohađao i završio osnovnu školu. Školovanje nastavlja u pazinskoj gimnaziji gdje stječe mnoge prijatelje među kojima valja istaknuti Otokara Keršovanija. Kad su talijanske okupacijske vlasti zatvorile hrvatsku gimnaziju u Pazinu mnogi napredni mladi gimnazijalci napuštaju zavičaj i emigriraju u Jugoslaviju. To je uradio i mladi Viktor. Upisao je studij poljoprivrede na Poljoprivredno-šumarskom fakultetu u Zagrebu i diplomirao 1931. godine. Za vrijeme studija, a i kasnije družio se s naprednom inteligencijom, a održavao je i kontakt sa starim krajem. Ilegalnih prelazaka granice, ili viđenja s majkom preko žice, baš negdje na području Kastva, u kojem je proveo zadnje godine svog života, rado se sjećao.

Prvo zaposlenje bilo mu je na Srednjoj poljoprivrednoj školi u Križevcima, gdje je položio i profesorski ispit, pa je na dužnosti profesora voćarstva odgajao brojne generacije sve do 1938. godine. Nakon specijalizacije voćarstva u Engleskoj vraća se na Voćarsku stanicu Goražde gdje radi do 1940. god. Na preporuku kolege po struci i poznatog književnika Slavka Kolara vraća se na rad u prosvjetu pa najprije djeluje na Poljoprivrednoj školi u Petrinji, a zatim ponovo u Križevcima. Nakon oslobođenja zemlje konačno se vraća u Istru. U početku radi pri Oblasnom narodnom odboru za Istru, Labin, a zatim preuzima dužnost direktora Srednje poljoprivredne škole u Poreču sve do 1949. godine kada odlazi na dužnost vanrednog profesora voćarstva na Poljoprivredni fakultet u Sarajevu. Godine 1961. imenovan je redovnim profesorom na tom fakultetu.

Teški uvjeti života u mladosti i naporan i požrtvovan pedagoški stručni i naučni rad nakon oslobođenja ostavili su posljedice na njegovu zdravlju. Poslije dva uzastopna srčana udara, a na preporuku liječnika, vraća se u Istru, ali ne prestaje s radom. Preuzima dužnost direktora Više poljoprivredne škole u Poreču i radi u upravi za melioraciju Mirne, odakle će 1970. godine u zaslužnu mirovinu. Od tada pa sve do smrti živi u Kastvu sa svojom suprugom kako bi bili bliže svojoj djeci i unucima.

Profesor Vitolović osim pedagoškim, bavio se znanstvenim radom, pa je uz veći broj manjih, ali zapaženih radova objavio i stručna djela neprolazne vrijednosti kao što su »Vinogradarstvo Istre«, »Opće voćarstvo«, »Specijalno voćarstvo« i »Prerada voća«.

Izlazak Zlatne knjige o vinu kojoj je i on jedan od autora, nije na žalost dočekaao.

Bogatim stručnim, znanstvenim i pedagoškim radom profesor Viktor Vitolović zadužio je brojne naraštaje đaka, agronoma i poljoprivrednika. Ljubav za rodnu Istru pokazao je izučavajući njeno vinogradarstvo pa se time dostojno odužio svom zavičaju.

I njega su neodoljivo privlačile široke zaravni plodne istarske crvene zemlje, te — kako je pisao — subtropske sredine nalik na helensku, s kojom su se oduvijek oduševljavali svi oni koji su taj kraj imalo upoznali. Nije slučajno najradije počinjao razgovor o istarskom vinogradarstvu; njega je zacijelo najbolje poznavao, ali i najviše volio.

Svi oni koji su poznavali pokojnog profesora ili s njime radili voljeli su ga kao čovjeka i cijenili kao stručnjaka. A, prijatelje koje je stekao među kolegama, među đacima, nije napuštao: održavao je kontakt s njima i oni će ga se sjećati kao dobrog prijatelja, profesora i druga.

Posmrtni ostaci pokojnika na njegov zahtjev počivaju u njegovom rodnom selu Sovinjaku kraj Buzeta. Vraća se tako zauvijek u svoj zavičaj koji će mu u svom polju dati groba, svojim cvijećem grob mu kitit.

Dipl. ing. Ivan Sokolić